

nam generalis concessio pro omnibus fidelibus non comprehendit defunctos, d. 53, s. 2.
Pontifex non potest concedere indulgentias defunctis per modum absolutionis, ib.
 Sed tantum per modum suffragii, s. 3.
Indulgentia per modum suffragii est infallibilis, ib.
 Tam ex aequalitate pretii oblati, ib.
 Quam ex divina promissione, ib.
 Vera differentia inter indulgentias per modum suffragii et absolutionis, ib.
An indulgentia per modum suffragii pro vivis concedi possit, aut concedatur, ib.
Indulgentia per modum suffragii non consistit in hoc, ut per alterius actionem obtineatur, ib.
Indulgentia per modum absolutionis non satis explicatur per hoc ut immediate alicui conferatur, ib.
 Possitne indulgentia pro defunctis concedi absque opere viventium, ib.
Indulgentia per modum suffragii, et absolutionis differunt in modo causandi suum effectum, ib.
Indulgentia per modum suffragii potest concedi non subditis, non sic per absolutionem, s. 4.
 Utraque tamen est vera indulgentia, ib.
 Lucrans indulgentiam pro defuncto, debet efficere opus ea intentione, ib.
 Non est tamen necesse ut satisfactio ejusdem operis pro defuncto offeratur, ib.
 Lucrans sibi indulgentiam, potest operis satisfactio- nem alteri donare, ib.
In lucrante indulgentiam defuncto non requiritur status gratiae, ib.
An in defuncto ad effectum indulgentiae requiratur character baptismalis, ib.
Ad valorem indulgentiae non requiritur in defuncto speciale meritum de congruo, quod in hac vita praecesserit, ib.
 Neque notitia, aut acceptatio beneficii sibi impensis, ib.
 Quando in forma indulgentiae pro defuncto postulatur missa, an necesse sit illam pro eo offerre, ib.

INDULGENTIA USUS.

Expediens est Ecclesiae liberalis indulgentiarum concessio, d. 49, s. 5.
Indulgentiarum usus legitimus, s. 2.
 Qui ab Apostolis incepit, ib.
 Et inde ad Episcopos derivatus, ib.
Indulgentiarum usus procedit a potestate a Christo data, ib.
 Ex antiquo usu relaxandi pœnitentias publicas an colligatur fuisse tunc usum indulgentiarum, ib.
Indulgentiarum usum esse antiquissimum, variis Pontificum testimoniis comprobatur, ib.
 Antiqui Patres cur expressam mentionem indulgentiae non faciant, s. 1.
 Operari ex fine lucrandi indulgentias optimum est, neque tale opus potest dici imperfectionis, s. 5.
 Etiam in genere satisfactionis, ib.
Indulgentias lucrari est consentaneum statui religioso, ib.
 Melius est subsidium dare ad consequendam indulgentiam, quam in eleemosynam pauperum, ib.
 Licet in individuo oppositum, aut utilius aut necessarium esse possit, ib.
 Ceteris paribus opus majoris charitatis est lucrari indulgentiam, quam velle in purgatorio pro pena satysfacere, d. 50, s. 1.

INDULGENTIA CESSATIO.

Indulgentia ferenda est revocabilis, d. 57, s. 1.
 Nulla potestas concedendi indulgentias est perpetua, nisi in Summo Pontifice, ib.
Indulgentia lata, perfecto opere imposito, est irre- vocabilis, ib.
Indulgentia ad certum tempus concessa non durat ultra illud, imo potest intra illud revocari, ib.
Indulgentia concessa ut perpetua semper durat eis tamen obnoxia revocationi, ib.
An possit quis saepè lucrari indulgentiam indefinite concessam visitanti tali die Ecclesiam, si plures illam visiter, d. 57, s. 1.
 Tripli ex capite potest extinguiri indulgentia, s. 2.
Indulgentia non cessat per mortem concedentis, ib.
 Etiam ferenda, ib.
 An vero solum in indulgentiis Pontificis hoc locum habeat, ib.
Indulgentia potest revocari a concedente, vel suc- cessori, ib.
 Valide et licite etiam absque causa, ib.
 Potest tamen per accidentis revocatio absque causa esse illicita, ib.
 Ut indulgentia casset, debet esse revocatio sufficien- ter promulgata, ib.
Pontifex potest indulgentiam revocare per actum internum, non tamen facit, ib.
Indulgentia cessat per destructionem rei, pro qua fuit concessa, ib.
 Non cessat per adventum similis, ib.
 Neque per renunciationem ejus cui privilegium est concessum, ib.
 Neque per cessationem cause, ib.

INGRATITUDO.

In quolibet subsequenti peccato major est ingrati- tudinis circumstantia, quam in precedenti, d. 13, s. 3.
 Peccati remissio non est causa adæquata similis ingratiudinis in subsequenti, ib.
 Etiam in primo peccato, quod quis committi, est circumstantia ingratiudinis, ib.
 Ingratiudinis circumstantia cur quibusdam peccatis specialiter tribuatur, ib.
 Cur haec circumstantia non det speciale malitiam, nisi sit specialiter intenta, ib.

INNOCENTIA.

Varii innocentiae gradus distinguuntur, et inter se conferuntur, ib.
 Non est specialis virtus, ib.
 Innocentia cum pœnitentia comparatur.

INTERROGATIONES CONFESSORIS.

Non tenetur confessor alias interrogaciones facere ante confessionem, d. 32, s. 3.
 Nec post illam, si ex circumstantiis intelligat pœnitentem integrè confessum fuisse, ib.
 Si autem intelligat non satis explicuisse conscientiam suam, ad id tenetur, ib.
 Cum qua moderatione, ib.
 Si confessori constet pœnitentem aliquid omittere etiam facta morali diligentia, tenetur illum interro- gare, ib.
 Quid autem faciet confessor si pœnitens neget quod ipse evidenter scit illum commisso, ib.

Delegatam, s. 6.
 Etiam degradatus, aut næreticus, s. 4.
 Nulla certa forma necessaria est ad delegandam ju- risdictionem, sed sufficiens voluntatis manifestatio, s. 1.

Ratiabilitio non sufficit ad delegationem jurisdictionis in foro sacramentali, ib.
 Consensus de præsenti superioris sufficienter mani- festatus, est necessarius, d. 24, s. 1.

Potest superior ita delegare jurisdictionem, ut satisfactio cum subordinatione ad ipsum imponatur, d. 30, s. 5.

Tribus modis potest delegari jurisdiction ad absol- vendum a reservatis, s. 2.

Nunquam acquiritur per consuetudinem, ib.
 Quibus verbis censeatur haec jurisdictione delegari, d.

30, s. 4.
 Potest haec jurisdictione revocari a delegante, s. 5.
 Vel superiore, ib.

Si fiat ad præfixum tempus, illo finito cessat, d. 26, s. 3.

Pontificis delegatio indefinite facta perpetua est do- nec revocetur, nisi ex verbis aliud constet, ib.
 Idem cum proportione de Episcopo, s. 4.

Quid vero de parocho, ib.
 Jurisdictione delegata non finitur per delegantis sus- pensionem, vel excommunicationem, ib.

JUS.

Jus naturale duplex, d. 1, s. 2.

JUSTIFICATIO.

Per actum pœnitentiae non est homo certus de sua justificatione, d. 3, s. 3.

Cogitans de uno solo peccato, si illud ex perfecto motivo detestetur, justificabitur, licet alia habeat, d. 4, s. 6.

Licet non possit malum culpæ in nobis sine nobis fieri, Deus tamen potest solus justitiam infunde- re, d. 9, s. 2.

Formalis amor per se loquendo est necessarium me- dium ad justificationem, d. 3, s. 10.

Potest tamen sine illo aliquando homo justificari, d. 4, s. 2.

Vide verb. Remissio peccati.

L

LEX.

Una virtus potest obligare ad actum alterius, d. 15, s. 1.

Aliquis modus virtutis potest cadere sub præceptum, ib.

Ante legem scriptam an fuerint data aliqua præcep- tiva positiva vel determinatio præceptorum natu- ralium, s. 3.

Lex divina taxans penas peccatorum, non est ab- soluta, sed conditionata, d. 3, s. 3.

LIBERUM ARBITRIUM.

Non amittitur in hac vita ad agendum pœnitentiam propter gravitatem peccatorum, d. 8, s. 2.

M

MALUM.

Qualitas ut sit disconveniens alicui rei, non est ne-

cesse, ut ab illa aliam excludat, sed ut illi sit im-
portionata, d. 14, s. 2.

MANUS IMPPOSITIO.

Varia significat, d. 44, s. 3.

MATRIMONIUM.

Cur ad matrimonii formam vox humana non requi-
ratur, sicut in aliis sacramentis, d. 8, s. 6.

MEDICUS.

Medicus tenetur admonere ægrotum, ut confiteatur,
d. 35, s. 3.

In infirmitate gravi, ib.

Quid si infirmus confiteri nolit, ib.

MENDACIUM.

Mentiri in confessione extra materiam ejus, non est
mortale, d. 22, s. 10 et 11.

Imo nec in materia non adæquata nec necessaria.
d. 22, s. 10.

Secus in materia totali, ib.

Vel in partiali necessaria, ib.

Si interrogetur quis in confessione de materia non
necessaria, potest sine mendacio factum negare,
ib.

MERITUM.

Anima in statu separationis a corpore est extra sta-
tum merendi, vel demerendi, d. 11, s. 4.

Merita vivificari, et mortificari quid, d. 13, s. 3.

Merita vivificantur in ordine ad essentiale præmium
integre, ib.

O

OCCASIO PECCANDI.

Moralis peccandi occasio quæ dicatur, d. 51, s. 4.

ODIUM.

Odiū, tristitia, et fuga, quomodo differant, d. 1,
s. 2.

ORATIO.

Oratio qua petitur venia de venialibus, est sufficiens
dispositio ad eorum remissionem, d. 11, s. 3.

Debet tamen esse actus supernaturalis, ib.

Quo sensu petat Ecclesia, ut animæ defunctorum a
pena æterna liberentur, d. 48, s. 5.

Cur oratio inter suffragia pro mortuis numeratur, ib.

Oratio facta a pravo ministro nomine Ecclesie, ha-
bet vim impetrandi apud Deum, d. 48, s. 8.

Non ex Christi institutione, sed ex natura rei, ib:

Orationes ab Ecclesia institutæ non habent vim sa-
tisfaciendi ex opere operato, ib.

Quando censeatur quis nomine Ecclesiæ orare, ib.

OPUS SATISFACTORIUM.

Vide verbo Satisfactio.

P

PAPA.

Papa concedere facultatem confitendi alieno absque
licentia proprii Episcopi, vel parochi, d. 26, s. 1.

Imo ita est intelligenda quando absolute datur,
ib.

PAROCHUS.

Parochialis jurisdicō non est de jure divino, d. 26,
s. 1.

Non potest prohibere suo parochiano, ut confiteatur
religioso habenti privilegium autē endi confessio-
nes a Papa vel Episcopo, ib.

Parochus tenetur subditis sacramentum pœnitentiae
ministrare, d. 32, s. 1.

Per se vel alium temporibus opportunis, ib.

Non solum quando illi suscipere tenentur, non
tamen semper peccabit mortaliter negando, d. 32,
s. 3.

Majorem habet obligationem administrandi sacra-
menta tempore pestis, quam alii sacerdotes, d.
44, s. 3.

Et specialiter circa Eucharistiam ministrandam,
ib.

Quid vero circa extremam unctionem, ib.

Vide verbo Confessor, † proprius, num., q. 84, a. 8
et 9.

PECCATUM.

In omni peccato quatenus est contra Deum inveni-
tur propria ratio injuria, d. 2, s. 3.

Præsertim in mortali, d. 15, s. 2.

Ratione naturali cognoscitur Deum peccatis offendit,
ut auctor, gubernator, et finis naturæ, d. 3, s. 7.

Peccatum est detestabilis pena, s. 9.

Non est eligibile ad vitandum aternam pœnam, ib.

Quo gravius eo detestabilis, d. 3, s. 10.

Quid peccetur contrarium faciendo per simplicem
affectum, ib.

Potest consuli peccatum levius, ut vitetur gravius,
non tamen fieri, d. 3, s. 10.

Potest tamen permitti, ib.

Peccatum quolibet proprium detestabilis quilibet
alieno, ib.

Peccatum alienum an sit detestabilis quilibet ma-
lo proprio, quoad culpam non includat, ib.

Peccatum habituale non est sola gratiae carentia,
nude sumpta, d. 9, s. 3.

Transacto actu peccati homo non denominatur pec-
cator, ob peccatum non retractatum, sed ob pec-
catum non remissum, s. 4.

Privatio gratiae est diversa per ordinem ad diversa
peccata, d. 10, s. 4.

Esse in peccato, et esse reum æterna pœna sunt res
moraliter diversæ, s. 2.

Quis sit respectus sub quo privatio gratiae dicitur
habituelle peccatum, d. 9, s. 3 et 4.

Non consistit in imputatione, seu non remissione
divina, s. 4.

Non conservatur a Deo, et quomodo existat, ib.

Peccatum publicum, quod dicatur, d. 30, s. 2.

In quolibet peccato mortali est malitia contra chari-
tatem Dei, non tamen distincta ab injurya Dei,
d. 15, s. 2.

Nisi, vel directe intendatur, vel peccatum tempo-
re, quo caritas obligat, committatur, ib.

Neque est specialis malitia contra propriam chari-
tatem, nisi peccatum tempore, quo praeceptum
charitatis propriae specialiter obligat, committatur,
ib.

Peccatum ad mortem, quod dicatur, et cur pro illo
non orandum, d. 15, s. 2.

Quomodo voluntarium indirectum sufficiat ad con-
stituendam propriam speciem peccati in Spiritum
Sanctum, ib.

Impenitentia prout numeratur inter species peccati
in Spiritum Sanctum, quomodo requirat proposi-
tum non pœnitendi, ib.

Sequens peccatum aggravatur ex remissione prece-

dentis, non tamen æqualiter prioribus peccatis,
d. 13, s. 3.

Nec addendo malitiam specie distinctam, ib.

Nec ita notabilem, ut per se sit necessarium eam
confiteri, ib.

Etiam si peccata remissa fuerint gravissima, ib.

Venialium remissio quomodo aggravet subsequen-
tia, ib.

Quando det novam speciem malitiae, licet non sit
specialiter intenta, vel quando hoc necessarium
sit, ib.

Circumstantiae peccatorum septem, d. 22, s. 4.

De circumstantiis communiter in ordine ad confes-
sionem, d. 22, s. 3.

Et in particulari, s. 4.

De circumstantia stupri specialiter, d. 20, s. 5.

In peccati iudicio tria considerantur, d. 28, s. 2.

Peccata interna ejusdem speciei non multiplicantur
numero in eadem persona simul, d. 22, s. 5.

Quibus modis peccata in eadem persona, solo nu-
mero distinguuntur, ib.

De internis, ib.

De externis, ib.

Si singuli actus externi in se consummati sunt,
etiam si unum post aliud immediate sequatur, plu-
ra efficiunt peccata, ib.

Etiam si unum sit medium ad alind, ib.

Actus impudicii, qui post copulam sequuntur, sunt
confitendi, non antecedentes, ib.

Delectari, aut se laudare de peccato præterito etiam
in flagranti delicto, est distinctum numero pec-
catum, ib.

Peccatum non restituendi quibus modis possit mul-
tiplicari.

In uno actu licet terminetur ad plures personas, est
una tantum malitia, est tamen illa circumstantia
confitenda.

In lege gratiae est necessaria distincta, solum pro-
pter confessionem, d. 4, s. 6.

Vide verbo Status peccati.

PECCATUM VENIALE.

Ex veniali peccato moralis macula proportionata
manet, d. 11, s. 4.

Ob quam homo est dignus pœna, d. 50, s. 1.

Quæ macula tollitur cum veniale remittitur, et
non tantum reatus pœna, d. 11, s. 4.

Potest existens in peccato originali prius venialiter,
quam moraliter peccare, s. 2.

Peccatum veniale cum mortali conjunctum post hanc
vitam punitur æterna pœna, ib.

Decedens in veniali cum solo originali quomodo sit
puniendus, ib.

Peccati venialis remissio. Vide verbo Remissio pec-
cati.

Venialis confessio, vide verbo Confessio, a num. 9
usque ad 13.

Venialium minister, vide verbo Confessor, § de Ve-
nialibus.

POENA.

Deus potuit pœnam pro peccatis debitam ita taxare,
ut vel in purgatorio, vel in hac vita, vel per pro-
pria opera, vel per amicos solveretur, d. 48, s. 2.

Et ita de facto fecit, ib.

Non obstante, quod debitum personale sit, ib.

Per subsequens peccatum quando redeat similis pœ-
na, et quando diversa. d. 13, s. 2.

Malum æternæ pœna est eligibilis malo culpe
etiam minimo, d. 3, s. 9.

Deus potest obligare aliquem sub culpa ad eligen-
dam æternam pœnam, ib.

Non tamen sub ratione pœnae, nisi jam reatus
supponatur, ib.

Pœna æterna, ut nunc illam patiuntur damnati, nec
de potentia absoluta potest infligi cui culpa est
remissa, d. 10, s. 3.

Potest tamen quelibet alia etiam æterna, ib.

Pœna damnatorum habet intrinsecam repugnantiam
cum gratia, ib.

Pœna æterna punit veniale peccatum conjunctum
mortali, d. 11, s. 2.

Post remissam culpam potest manere reatus pœna
temporalis.

Reatus temporalis pœna non semper manet æqua-
lis, sed major, aut minor pro qualitate contritio-
nis, d. 10, s. 3.

Hic reatus non est ratione solius conversionis ad
creaturam sed maxime ratione aversionis a Deo,
ib.

Potest tolli per subsequentes actus pœnitentiae, ib.

Secunda vero contritio non semper totum hunc
reatum tollit, et cur, ib.

Cur temporalis pœna relata post peccatum remis-
sum per subsequens mortale non remissum fiat
æterna, d. 13, s. 3.

Cur debitum pœnae temporalis per proprium rea-
tum, non contrahatur, nisi per culpam propriam,
secus solutione, d. 48, s. 2.

Peccato veniali non correspondet propria pœna
damni, nisi cum mortali conjunctum sit, d. 13
s. 3.

In pœna damni est privatio, et positivum, s. 2.

Positiva aliquando eadem, aliquando redit diversa
ib.

Privativa etiam non semper æqualis, sed juxta pro-
portionem culpæ, ib.

Per actum amoris et contritionis, qui in instanti
mortis habetur, nihil remittitur pœnae purgatori,
d. 11, s. 4.

et cur non solum respectu baptis, sed etiam innocentiae, d. 15, s. 4.
Poenitentia non solum vita mutationem, sed peccati detestationem in Scriptura significat, d. 1, s. 1.
Poenitentia Christiana in quo consistat, d. 3, s. 7.
Divisio in poenitentiam ante baptismum, et mortaliū ac venialium qualis, d. 14, s. 1.
Quod ejus divisum, ib.
Et an sufficiens, ib.
Et quae mens Augustini, ib.
Cedit in actus internos ib.
Maxime vero in externos, ib.

POENITENTIA VIRTUS.

Poenitentia virtus est antiquior sacramento poenitentiae, d. 1, s. 2.
de se diuturnior, ib.
Poenitentia virtus duplex generalis, et specialis, d. 2, s. 1.
Generaliter sumpta non habet unam specificam rationem formalem, d. 2, s. 3.
Causat gratiam dispositive ex opere operantis de congruo, d. 1, s. 2.
Quomodo sit de jure naturae, ib.
Est necessaria ad tollendum peccatum mortale, d. 1, s. 1.
Detestari peccatum potest homo naturaliter licet imperfecte, sicut potest Deum naturaliter diligere, d. 3, s. 7.
Detestans unum peccatum sub ratione adæquata, non potest simul in alio complacere, d. 3, s. 8.
Poenitentia, ut procedens a charitate detestatur peccatum supra omne malum poenae, s. 9.
Quid hoc, ib.
Item, ut procedit a speciali virtute poenitentiae, ib.
Non vero quae est ex motivo fugiendi poenam, s. 6.
Peccati detestatio, et propositum non peccandi quem servent ordinem inter se, d. 4, s. 4.
Confessio, et satisfactio etiam interiores in poenitentiae virtute locum habent, d. 6, s. 2; d. 12, s. 2.
Poenitentia cur dicatur justitia secundum quid, d. 6, s. 2.
Poenitentiae locus semper est in hac vita, d. 8, s. 2.
Interior ex jure naturae habet determinationem, exterior vero solum ex institutione divina, ib.
Qualis in lege naturae et veteri, d. 1, s. 2; d. 15, s. 3.
Quid si Deus nihil determinasset, d. 1, s. 2.
Interior requiritur ad offensam Dei tollendam, exterior vero, ut illius signum, et ob satisfactionem pro poena, ib.
Debet durare moraliter usque ad finem vitae, d. 1, s. 2.
Non est necesse durare usque ad finem vitae, nisi qualiter peccata iterantur, vel præteriorum confessio non sat perfecta estimatur, ib.
Actus detestandi peccata, qualiter rationi contraria non elicetur ab habitibus particularium virtutum, sed ab habitu sibi commensurato, quem etiam generare potest, d. 2, s. 4; d. 3, s. 4.
Est actus voluntatis, d. 3, s. 2.
Supponit actum intellectus proportionatum, ib.
Poenitentia actum regulariter sequitur dolor in appetitu sensitivo, ib.
Poenitentia potest elicere omnes actus, quibus voluntas tendit in bonum, ib.

POENITENTIA ACTUS.

Propositum in futurum est actus poenitentiae, d. 8, s. 2.
Gaudium potest pertinere ad charitatem, et ad poenitentiam, ib.
Gaudium et dolor quomodo sint in poenitenti, ib.
Poenitentia fugit peccatum omnibus modis, quibus voluntas solet malum fugere, s. 3.
Odiū, detestatio, et dolor peccati quomodo inter se distinguantur, ib.
Et quis ordo inter illos actus sit, d. 3, s. 3 et 4.
Actus poenitentiae non est conditionatus ex parte subjecti, sed ex parte objecti, s. 3.
Et ideo efficax ad advertiā voluntatem ab effectu peccati, s. 1.
Peccati detestatio, et propositum destruendi illud, distinguuntur secundum suas formales rationes, s. 3.
Potestque unum ab alio oriri, s. 4.
Peccati detestatio potest elici a charitate sub proprio motivo, nec non a virtute poenitentiae, ib.
Actus poenitentiae est honestus, et sanctus, d. 3, s. 5.
Potest habere plures honestates, s. 6.
Est supernaturalis, ib.
Ratione sue entitatis, ib.
Non ratione intensionis, ib.
Nec ratione durationis, ib.
Nec ratione extensionis, ib.
Nec solum ut elicitus a charitate, ib.
Sed ut a propria virtute morali poenitentiae, ib.
Peccati detestatio duplex, formalis et virtualis, ib.
Velle satisfacere pro poena est actus proprie poenitentiae, licet secundarius, ib.
Non omnis actus poenitentiae universalis est, d. 4, s. 2.
Virtualis peccati detestatio quæ, d. 3, s. 8.
Actus poenitentiae perfectus, ut est specialis virtus, est detestatio virtualis omnium mortalium, ib.
Detestans unum peccatum solum propter peculiarē illius gravitatem non detestatur virtualiter alia leviora, ib.
Poenitentia perfecta venialium continet virtute poenitentiam mortalium, s. 9.
Non sic unum veniale alterius, ib.
Actus exteriore poenitentiae sunt in dupli diffrentia, d. 4, s. 5.
Poenitentia potest uti actibus externis ad duplex munus suum, ib.
Poenitentia quomodo habeat actus externos, d. 6, s. 2.
Et qua ratione honesti dicantur, ib.
Datur habitus specialis poenitentiae, d. 7, s. 1.
Intrinsicē studiosus, ib.
Supernaturalis, ib.
Et per se infusus, ib.
A gratia distinctus, ib.
In appetitu sensitivo est poenitentiae habitus acquisitus, ib.
Sitne in irascibili, aut concupiscibili, ib.
Poenitentia non est virtus theologica, ib.
Sed moralis, ib.
Virtus poenitentiae quod medium, ib.
Poenitentia est virtus distincta ab omni alia, quæ non respicit aliquo modo Deum, ib.
Poenitentia et religio non sunt unus habitus, d. 7, s. 2.
Ratio honesta detestandi peccatum duplex, s. 4

Proprium motivum poenitentiae est divinarius, et consequenter ejus munus est resarcire divinam injuriam, s. 2.

Detestatio peccati ex motivo charitatis est sufficiens dispositio ad gratiam, d. 4, s. 2.

Et includit virtute amorem super omnia, ib.

Non vero ex quoconque alio motivo, ib.

Poenitentia materia duplex, d. 2, s. 1.

Poenitentia materia, circa quam, peccatum, ut vitandum d. 1, s. 1; d. 2, s. 1.

Eliam veniale, ib.

Habituale, d. 2, s. 1.

Et adæquate sumpta etiam originale, ib.

Comprehendit etiam actum externum, ib.

Non ratione sui, sed interioris, ib.

Poenitentia secundum adæquatam rationem suam respicit peccatum simpliciter, ib.
Stricte vero solum peccatum proprium jam commissum, ib.

Etiā comprehendit malum poenae, ib.

Ut amplectendum, non ut destruendum, d. 2, s. 2.
Unus poenitentia actus potest esse alterius objectum secundum diversos respectus, ib.

Actus bonus potest esse materia poenitentiae, ib.

Deus quomodo ad objectum poenitentiae pertineat, ib.

Vide verbo Peccatum.

Poenitentia solus homo capax, d. 1, s. 1.

Christi anima non habuit proprium poenitentiae actum, d. 2, s. 4.

Poenitentia, ut est justitia ad Deum, esse potest in omni voluntate creata, d. 7, s. 1.

Non vero ut respicit peccatum commissum, ib.

POENITENTIA EFFECTUS.

Vera poenitentia ex suo genere sufficit ad peccata mortalia tollenda, d. 8, s. 4.

Non semel tantum, sed quoties homo peccaverit, ib.

Cujusvis gravitatis sint peccata, vel multitudinis, ib.

Poenitentia est causa dispositiva remissionis peccati, d. 8, s. 3.

Non ut formata, sed ut informis, ib.

Est ab auxilio gratiae, et libero arbitrio, ib.

Non est autem causa formalis remissionis peccati, ib.

Etiam ut causa partialis, ib.

Etiam efficiens physica remissionis peccati, ib.

Pars sacramenti, ib.

Poenitentia actus non solum ad proprium habitum, sed ad omnes infusos disponit, d. 13, s. 3.

Poenitentia non habet efficientiam moralem perfectam per modum meriti, vel satisfactionis respectu remissionis peccati, d. 8, s. 3.

Culpæ remissæ nunquam redeunt formaliter, et in se per subsequenta peccata, d. 13, s. 2.

Imo nec ulla poena, ib.

Virtutes infuse, ac Spiritus Sancti dona per poenitentiam restituuntur, d. 13, s. 3.

Fides et spes restituuntur per poenitentiam quoad statum virtutis, ib.

Per poenitentiam non restituuntur innocentia aut virginitas amissæ, ib.

Nec possunt quoad negationem connotata, ib.

Cur meritum per poenitentiam redeat, peccatum autem minime per subsequens peccatum, ib.

Poenitentia non vivificat opus mortuum, ib.

POENITENTIA PRECEPTUM.

Qui mortaliter peccaverit, tenetur sub præcepto conteri, d. 15, s. 4.

Potestque hæc obligatio triplici ex capite oriri, ib.

Maxime vero pertinet ad justitiam erga Deum, ib.

Ut hoc præceptum impletatur, non est necessarium, ut satisfactio a virtute justitiae procedat, s. 4.

Per dolorem imperfectum, quo gratia consequi non potest, non impletur poenitentiae præceptum, d. 15, s. 1.

Poenitentia præceptum est divinum, s. 3.

Præceptum satisfaciendi Deo pro injury illata per peccatum, naturale est, ib.

Poenitentia præceptum, ad quod præceptum Decalogi pertinet, s. 4.

Præceptum satisfaciendi Deo pro illata injury est indispensabile, potest tamen Deus mutare materiam, et sic tollere obligationem, ib.

Propterea dispensatur in præcepto, sed mutatur materia, ib.

Quoties homo post priorem contritionem peccat, tenetur iterum conteri, ib.

Ex obligatione charitatis poterit pro articulo mortis manere contritionis obligatio, ib.

Non obligat statim post peccatum commissum, d. 15, s. 1 et 4.

Obligat pro mortis articulo, s. 6.

Et ex se non antea, nec ex vi charitatis propriæ, ib.

Interdum ex aliis capitibus oritur obligatio contritionis, ex charitate Dei, ib.

Ex necessitate status gratiae ad sacram actionem, ib.

Ob proprium peccatum, vel commune malum vitandum, ib.

Tunc non obligat proprium poenitentiae præceptum, ib.

Nec permissione specialiter violatur, ib.

Qui per solam dilectionem sine contritione ex inadvertentia justificatur, non tenetur quam primum conteri, s. 7.

Solus modus contritionis, qui est de ejus substantia, est in præcepto, s. 1.

POENITENTIA SACRAMENTUM.

Habet originem ex institutione divina, d. 1, s. 2.

Conveniens fuit institutum in lege nova, ib.

Christus reliquit in Ecclesia speciale sacramentum poenitentiae ad veniam peccatorum, quæ post baptismum committuntur, d. 17, s. 1.

Distinctum a sacramento baptismi, ib.

In quo sit haec distinctio, ib.

Sacramentum hoc secundum essentialē ritum fuit immediate a Christo institutum, s. 2.

Joann. 20, et non antea, ib.
Non solum in forma hujus sacramenti, sed etiam in materia est effectus significatio, s. 1.
Quid sit res tantum, et sacramentum tantum in poenitentia, d. 18, s. 5.
Poenitentiae sacramentum supponit pro artificiali composito ex absolutione, et confessione, d. 18, s. 2.
Duplex hujus sacramenti definitio traditur, ib.
Constat essentialiter materia et forma, ib.
Aliquis internus dolor est de essentia sacramenti poenitentiae, d. 29, s. 3.
Qui salem sit attrito vera, s. 4.
Et supernaturalis, ib.
De omnibus mortalibus confessis, ib.
Et includat efficacem voluntatem non peccandi, ib.
Poenitentiae sacramentum est unum tantum specie, d. 18, s. 4.
Et unum numero constans ex omnibus poenitentiae partibus, ib.
Etiam si inter partes distantia temporis intercedat, ib.
Poenitentiae sacramenti forma, s. 3.
Forma sacramenti poenitentiae etiam super peccata remissa prolata habet effectum, s. 5.
Quis autem sit hic effectus, ib.
Forma hujus sacramenti sunt verba sacerdotis, ib.
De essentia formae hujus sacramenti est, ut proprio verbo, et voce humana proferatur, d. 19, s. 1.
Cur certa forma non sit ad retinenda peccata, sicut ad solvenda, ib.
Essentialis forma, Absolvo te, ib.
Reliqua verba, quae antecedunt vel sequuntur, necessaria non sunt, ib.
Nec de rigoroso praecepto, ib.
Verbum indicativum optimum et necessarium est, ib.
Cur autem Patres vocent interdum hanc formam supplicationem sacerdotis, ib.
Verba illa etiam materialia, aptissima, ib.
Et retinenda sub praecepto. Materialis autem mutatione retento sensu formalis, non est contra substantiam, ib.
Quando haec mutatione sit formalis, quando materialis, ib.
Tam determinata verba requiruntur in hac forma sicut in Eucharistia aut baptismo, ib.
Verus sensus verborum hujus formae, s. 2.
Alii falsi sensus rejiciuntur, ib.
Absolutio sacramenti poenitentiae non potest dari ad personam absentem, s. 3.
Est tamen alia opinio probabilis, et sub intellecta conditione potest applicari ad usum in casu extremae necessitatis, d. 20, s. 4.
Non potest sacerdos alteri committere, ut nomine suo in praesentia poenitentis verba absolutionis proferat, d. 9, s. 3.
Ad veritatem hujus formae significatio actualis requiritur, d. 20, s. 4.
Per absolutionem, non solum completur peccatorum remissio prius facta, sed fit, d. 19, s. 2.
Remissio peccatorum actualium post baptismum commissorum est directus effectus hujus formae, ib.
Gratia autem sanctificans datur etiam, quando confessio est tantum venialium, ib.
Forma huc habet omnes effectus, quo se contritio, ib.

POENITENTIA SACRAMENTI EFFECTUS.

Hoc sacramentum causat gratiam, ut causa efficiens ex opere operato, d. 1, s. 2.
Per secundam absolutionem tollitur aliquid poena temporalis ex priori confessione relictæ, juxta dispositionem poenitentis, et aliquando tota, d. 18, s. 2.
Cur effectus præcipue tribuatur ministro, licet poenitentis actus habeant effectum sacramentalem, s. 3.
Sola voluntas recipiendi sacramentum poenitentiae non sufficit ad ejus effectum, d. 20, s. 1.
Potest quis nec justificari, nec de novo peccare in receptione hujus sacramenti, s. 3.
Sacramentum poenitentiae validum, et informe habet effectum recedente fictione, s. 6.
Quo modo tollatur, ib.

AD POENITENTIA SACRAMENTUM DISPOSITIO.

De necessitate sacramenti poenitentiae est voluntas confitendi peccata, et obtinendi eorum absolutionem, d. 20, s. 3.
Non tamen impeditur per errorem circa personam confessoris, ib.
Nisi poenitens habeat intentionem excludentem omnem aliam, ib.

Per eam non remittitur semper tota poena temporalis, ib.
Sed juxta dispositionem poenitentis, ib.
Unde si reatus sit inaequalis potest uni remitti totus, et non alteri, licet æqualis sit dispositio, ib.
Non existente obice, gratia remissiva peccati semper datur; remissio autem culpæ solum quando non supponitur facta, ib.
Idemque est cum proportione de remissione poenae consecutive, ib.
Vide verbum Absolutio sacramentalis.

POENITENTIA SACRAMENTI MATERIA.

Cur actus poenitentis, quasi materia sacramenti poenitentiae dicantur, d. 18, s. 2.
Materia ex qua, est pars essentialis sacramenti poenitentiae, ib.
Tres sunt partes materiae poenitentiae, s. 3.
Confessio est pars essentialis, ib.
Item contritio, ib.
Ut per confessionem aliquo modo facta sensibilis, s. 4.
Satisfactio vera integralis, ib.
Præter quas non est alia, ib.
Materia remota sacramenti poenitentiae, est actus exterior, non tamen excludit interiorum, ib.
Est peccatum actuale post baptismum commissum, s. 1.
Non vero originale, ib.
Nec actuale ante baptismum commissum, ib.
Peccatum mortale est materia necessaria, ib.
Veniale autem sufficiens tantum, ib.
Peccata remissa in alia confessione non sunt materia necessaria, sunt tamen sufficiens, etiam per se sola, ib.
Supra eamdem materiam remotam forma sacramentalis sepius cadere potest, ib.
Non tamen supra proximam, nisi sint plures formæ per modum unius, ib.
Peccatum quod culpam est materia sine qua hoc sacramentum confici nequit, s. 2.
Culpa dubia an sit ejus materia, ib.

POENITENTIA SACRAMENTI EFFECTUS.

Hoc sacramentum causat gratiam, ut causa efficiens ex opere operato, d. 1, s. 2.
Per secundam absolutionem tollitur aliquid poena temporalis ex priori confessione relictæ, juxta dispositionem poenitentis, et aliquando tota, d. 18, s. 2.

Cur effectus præcipue tribuatur ministro, licet poenitentis actus habeant effectum sacramentalem, s. 3.

Sola voluntas recipiendi sacramentum poenitentiae non sufficit ad ejus effectum, d. 20, s. 1.

Potest quis nec justificari, nec de novo peccare in receptione hujus sacramenti, s. 3.

Sacramentum poenitentiae validum, et informe habet effectum recedente fictione, s. 6.

Quo modo tollatur, ib.

POTENTIA SOLEMNIS.

Semel tantum fieri permittebatur, d. 8, s. 1.

Ad quid imponeretur, et ob quæ crimina, d. 49, s. 2.

POTENTIA.

Non omnis potentia congenita est causa principalis, d. 46, s. 2.

Nec illi debetur concursus, ib.

PRESBYTER POENITENTIARII.

Quod fuerit ejus munus, quod ab Ecclesia Constantinopolitanæ Nectarius abstulit, d. 7, s. 2.

PRÆCEPTUM.

Quando determinatio affirmativi præcepti est ad differendam obligationem usque ad certum tempus illo transacto obligat pro semper, d. 36, s. 3.

PRÆCEPTUM SANCTIFICANDI DIES FESTOS.

Non obligat ad habendam in illis contritionem, d. 15, s. 5.

PRÆCEPTUM CONFESSIONIS.

Vide verbo Confessio, § Præceptum divinum confessionis, et præceptum ecclesiasticum annuae confessionis.

PRÆLATUS RELIGIONIS.

Potest prohibere suo subditu ne confiteatur religioso habentem privilegium audiendi confessiones a Papa, vel Episcopo, d. 26, s. 1.

Potest præcipere subditu, ut faciat opus ad satisfaciendum pro alio, d. 45, s. 5.

Non tamen immediate applicare alterius satisfactionem, ib.

Inscio, aut repugnante operante, ib.

PROPOSITUM NON PECCANDI.

Per se loquendo est necessarium ad remissionem peccati, et quomodo, d. 4, s. 3.

Quod sit necessarium ad mortalis remissionem, s. 4.

Quod ad venialis, s. 3.

Interdum potest dari sufficiens dispositio ad gratiam absque formalis proposito non peccandi, s. 4.

Num propositum hoc et peccati detestatio servent aliquem ordinem inter se, ib.

Propositum absolutum non committendi simile veniale, est sufficiens dispositio ad ejus remissionem, d. 11, s. 3.

Dummodo sit actus supernaturalis, ib.

Propositum non peccandi est de essentia sacramenti poenitentiae, d. 20, s. 4.

Quod in confessione de mortalibus, per se loquendo, debet esse formale, ib.

At in confessione venialium non est tam necessarium; sicut formalis dolor, ib.

PROPOSITUM SATISFACIENDI.

Non est necessarium ad justificationem distinctum a proposito servandi mandata, d. 4, s. 4.

An vero in hoc contineatur, ib.

PROPOSITUM OBEDIENDI.

Propositum obediendi confessori in his, quæ præcipere potest, est necessarium ad sacramentum poenitentiae, ib.

PURGATORIUM.

Purgatorium de fide est dari post hanc vitam, d. 45, s. 1.

Contra haereticos, ib.

Est locus corporeus, ib.

Unus ac certus, ib.

Non ubi quis peccavit, s. 2.

Sed versus terræ centrum, ib.

Quem ordinem situs servet ad alia loca inferna, ib.

An vero illa loca distinguantur per molem terræ interjectam, ib.

Sufficientia locorum infernorum ex variis animarum statibus colligitur, d. 46, s. 1.

Quid significet, d. 45, s. 1.

INDEX RERUM.

1216

Purgatorius ignis cruciat animas physice ac vere, in illis efficiendo cruciatum, d. 46, s. 2.
Licet non per actionem præviam connaturalem ipsi igni, ib.
Quid vero efficiat, late, ib.
Agit in spiritus rem aliquam, quod est objectum doloris et tristitiae, ib.
Positivam, ib.
Disconvenientem spiritui, eique inhærentem quæ est qualitas, ib.
Spiritualis, ib.
Non supernaturalis, sed præternaturalis, ib.

PURGATORII ANIME.

Animæ purgatorii patiuntur maximam tristitiam ex detentione beatitudinis, d. 46, s. 4.
Omnes etiam sustinent peculiarem poenam sensus, ib.
Carent visione beata, d. 46, s. 4.
Sub ratione poenæ damni, ib.
Quæ etiam propter peccatum remissum debetur, ib.
Per qualitatem ab igne impressam redduntur deformes, s. 3.
Sola anima potest luere poenam pro culpa per corpus commissa, s. 4.
Anima purgatorii in instanti mortis confirmantur in bono, ib.
Non per internam perfectionem, ib.
Sed perfectionem divinæ gratiæ, ib.
Animæ purgatorii non possunt crescere in charitate, vel in jure ad gloriam, d. 47, s. 2.
Non quia habeant gratiam per operationem consummatam, ib.
Sed quoad intentionem, ib.
Habent charitatem perfectam, essentialiter, ib.
Non tamen accidentaliter quoad statum, sed quoad intentionem, ib.
Non sunt in statu satisfaciendi, sed satispatiendi, ib.
Non possunt de congruo aliquid mereri pertinens ad suam liberationem, d. 47, s. 2.
Pro nobis orant, aliquidque nobis mereri de congruo aut impetrare possunt, ib.
Sunt in termino gratiæ, non gloriæ, s. 3.
Sunt certæ de sua præsenti justitia, et futura æterna salute, ib.
Non intuitive cognoscendo se, et omnia, quæ in se habent, ib.
Quomodo autem id sciant, ib.
Habent spem de sua futura beatitudine, non obstante certitudine illam consequendi, ib.
Non tamen conjunctam cum timore, ib.
Carent omni europa mortali, s. 4.
Contra varios hereticos, ib.
Carent item peccato originali, ib.
Nec non veniali, ib.
Non autem poenæ reatu, ib.

PURGATORII POENA.

Purgatorii poena est voluntaria, d. 46, s. 4.
Purgatorii poena sensus quid comprehendat sub se, ib.
Tristitia animarum purgatorii ex dilatione beatitudinis est actus supernaturalis, ib.
Et dolor ex verme conscientiæ, ib.
Poenam sensus purgatorii esse a vero igne non est de fide, s. 2.

Est tamen certum intra latitudinem opinionis theologicæ, ib.
Excedit omnes poenas hujus vitæ, s. 3.
An minima poena purgatorii exceedat maximam hujus vitæ, ib.
Poena sensus non remittitur paulatim, s. 4.
Ex ordinaria Dei lege animæ ante finitam purgationem non exunt e purgatorio, ib.
Aliquando tamen in hac lege dispensatur, ib.
Et tunc poena non interrupitur, ib.
Poena damni excedit omnes poenas hujus vitæ, d. 46, s. 3.
Magis tamen ob gradus gloriæ amissos quam ob dilationem beatitudinis.
Poena damni excedit poenam sensus, ib.
Poena damni animarum purgatorii de dilatione beatitudinis in dies remittitur, s. 4.
Non autem de gradibus gloriæ amissis, ib.
Poena purgatorii est temporalis, ib.
Nec durabit ultra diem judicii, ib.
Poena purgatorii non est æqualis in omnibus animalibus, ib.
Etiam seclusis suffragiis Ecclesiæ, ib.
Possine assignari terminus durationis poenæ purgatorii, ib.
Poena purgatorii non infligitur per dæmones tanquam per Dei ministros.

R

RELIGIO.

Non est unus simplex habitus, d. 7, s. 2.

RELIGIOSUS.

Remissio Sancti Benedicti tenentur singulis mensibus confiteri, d. 36, s. 5.

REMISSIO PECCATI.

Potest Deus de absoluta potentia culpam remittere sine actu peccatoris conferendo ei alia bona, d. 9, s. 2.
Posset Deus peccatum sine infusione habitualis doni per aliquem actum remittere, ib.
Quæ non esset perfecta peccati remissio, et quomodo, ib.
Qui actus sufficere possint ex parte hominis ad hanc remissionem, ib.
Homini in puris naturalibus peccanti posset peccatum remitti sine gratia, vel actu supernaturali, ib.
Per solam orationem, vel alia bona opera sine poenitentia, vel amore non potest homo veniam obtinere, d. 4, s. 2.
Probabile est non implicare contradictionem peccatum remitti sine physica mutatione peccatoris, d. 9, s. 4.
Remissa mortali culpa, de lege remittitur æterna poena, d. 10, s. 2.
Peccatum non remittitur per non imputationem, d. 9, s. 4.
Errores contrarii refelluntur, ib.
Quid autem sit non imputari, et quot modis contingat, ib.
Secundum legem ordinariam unum peccatum mortale non potest sine alio remitti, d. 10, s. 4.
Potest tamen de potentia absoluta, ib.
Etiam per veram contritionem, ib.

INDEX RERUM.

1217

Deum oblisci peccatorum quid significet in Scriptura, d. 43, s. 2.
Culpæ remissæ nunquam redeunt formaliter, et in se per subsequentiæ peccata, s. 1.
Imo nec ulla poena, s. 2.
Licet de potentia absoluta potuisse ita remitti, ut per subsequens peccatum rediret, ib.
Remissio venialis est beneficium gratiæ, d. 13, s. 3.
Imo ad illam necessaria est gratia sanctificans, d. 11, s. 2.
Remissio hæc de potentia ordinaria non obtinetur ex opere operantis sine infusione, vel augmento gratiæ, ib.
Remissionem venialis quomodo posset homo consequi in puris naturalibus, ib.
Veniale non tollitur semper cum mortale remittitur, ib.
Ad remissionem venialis quomodo concurrat gratia sanctificans quando cum mortali remittitur, et an haec gratis, vel ex justitia fiat, ib.
Veniale ut per se solum remittatur supponit in persona gratiam, s. 3.
Ad venialia tollenda sufficit contritio, non est tamen necessaria, ib.
Nec aliquam intensionem requirit, sed oppositionem, ib.
Amor Dei super omnia etiam remissus per se potest venialia remittere absque formalis penitentia, d. 11, s. 2.
Modo virtualiter ad illa se extendat, ib.
Per attritionem remittuntur illa venialia, quæ ipsa detestatur, s. 3.
Etiam sine imperio charitatis, et sine sacramento, ib.
Dummido ipsa supernaturalis sit, ib.
Non tamen refert, quod sit remissa, ib.
Propositum absolutum non commitendi simile veniale est sufficiens dispositio ad ejus remissionem, ib.
Nec non actus virtutis illi contrarius modo sitactus supernaturalis, ib.
Actus non meretur venialis peccati remissionem, nisi in illum finem referatur, aut cum illo effectu habeat proportionem, ib.
Veniale non remittitur ante mortem per gratiam finalis, s. 4.
Unde potest remitti post hanc vitam, ib.
Non successionē temporis, quo anima purgatur, ib.
Sed in instanti mortis, ib.
Veniale post hanc vitam non remittitur per extrinsecam Dei condonationem, ib.
Ne propter præcedentia merita a Deo acceptata ad illum finem, ib.
Sed per ferventem actum amoris et contritionis, ib.
Illi tamen actus non concurrunt, ut meritum de condigno ad illum effectum, ib.
Nec de congruo, ib.
Remissio venialis simul cum mortali fit sœpe ex opere operato per sacramenta, d. 12, s. 1.
Veniale per se potest remitti ex opere operato per omnia sacramenta, ib.
Absque motu voluntatis ad id sufficiente, ib.
Quomodo hoc locum habeat in sacramento poenitentiae, d. 11, s. 3.
Per baptismum et extremam unctionem auferuntur omnia venialia, quibus homo non est actualiter affectus, d. 12, s. 1.

XXII.

Non tamen per alia sacramenta, ib.
Quæ per confessionem auferuntur, d. 11, s. 3.

Nullum est sacramentale in Ecclesia institutum ad tollendas culpas veniales ex opere operato, d. 12, s. 2.

Non potest Ecclesia signum sensibile instituere, quod ex opere operato venialia tollat, ib.

Licet potuerit Christus eam potestatem dare, ib.

RESTITUTIO.

Qui alteri damnum intulit, tenetur illud resarcire quantum potest ex bonis ejusdem ordinis, d. 15, s. 3.

Discrimen inter restitutionem Deo, et homini faciendam, s. 5.

In aliquo casu potest quis obligari ad statim restituendum Deo famam vel honorem, ib.

S

SACRAMENTUM.

Qua ratione in sacramento partes assignentur, d. 18, s. 2.

Sacramentum per se institutum ad actualis peccati remissionem, per se etiam requirit motum contra illud ad dignam receptionem, d. 41, s. 1.

SATISFACTIO.

Discrimen inter satisfactionem Deo, et homini exhibendam, d. 4, s. 1.

Per quot actus exerceri possit exterior satisfactio, d. 6, s. 2.

Opus bonum in mortali factum adveniente gratia non reviviscit ad effectum satisfaciendi, d. 37, s. 2.

Potest tamen effectus ex illo relictus, ad hoc valere, voluntarie acceptatus, et Deo in satisfactio nem oblatus, d. 43, s. 2.

Satisfactio est exhibenda per opus liberum, d. 37, s. 2.

Et moraliter bonum, s. 3.

Et aliquo modo supernaturale, s. 4.

Licet non procedat ex formalis voluntate satisfaciendi, ib.

Potest exhiberi per opus præceptum, ib.

Quomodo per idem opus duplice debito satisficeri possit, d. 44, s. 5.

Quæ voluntas satisfaciendi, pro se an pro alio magis satisfactoria sit, d. 48, s. 3.

Opus humanum est satisfactorium quatenus pœnale, d. 37, s. 6.

Quomodo illa penalitas pensari debeat, ib.

Quomodo omnia opera satisfactoria ad jejunium, eleemosynam et orationem reducantur, ib.

Opera penalia ex gratia facta, habent proportionem ad satisfaciendum, seclusa promissione Dei, d. 37, s. 8.

Ut autem hæc satisfactio sit infallibilis, necessaria est Dei promissio, ib.

Potest justus habere superabundantes satisfactiones aliis fidelibus non applicatas, d. 51, s. 2.

Per opus internum, vel per se sumptum, vel simul cum externo exhiberi potest, d. 37, s. 5.

Per externum potest satisfactio augeri, ib.

Diversa peccata per idem opus compensari possunt, s. 7.

77